

Toespraak ter ere van Majoor geneesheer Félix Bastin in de Dodengang ter gelegenheid van het 'Laatste Appel' op 10 november 2025

Vertaling van de franstalige toespraak:

Mesdames et Messieurs,
Dames en Heren,
Beste Félix,

Vandaag zijn we hier bijeen op deze heilige grond van de IJzer, in de schaduw van de Dodengang, om hulde te brengen aan al diegenen die voor het vaderland zijn gevallen.

Onder hen bevond zich een man wiens moed en menselijkheid de grenzen van taal en tijd hebben overschreden: majoor-geneesheer Félix Bastin.

In de Dodengang vindt u trouwens een bronzen gedenkplaat met zijn naam.

Hij was mijn overgrootvader.

Ik richt mij tot de foto van Félix Bastin:

Félix, u bent geboren in Amay, nabij Luik, op 24 oktober 1870. U kwam uit een bescheiden milieu en ondanks uw literaire en wetenschappelijke talenten had u zonder hulp niet de middelen om een universitaire studie te financieren.

Op 21-jarige leeftijd, in 1891, koos u, bij gebrek aan de nodige middelen, voor het leger om toegang te krijgen tot de geneeskunde, en meldde u zichje aan om een medische opleiding te volgen in het kader van het leger.

In 1905 trouwde u met Berthe Lespineux. Uit dit huwelijk werd in 1911 uw zoon Jean geboren, mijn grootvader.

Gedurende de hele oorlog heeft uw vrouw Berthe moedig de scheiding en uw afwezigheid doorstaan. Trouw en moedig weigerde ze na uw dood te hertrouwen en bleef ze uw nagedachtenis koesteren tot aan haar dood in 1955.

Félix, u was een toegewijd arts en chirurg. Tijdens de oorlog onderscheidde u zich al snel door uw vakkundigheid en toewijding aan de gewonden, zowel Belgische als Franse. Toen u op 21 juli 1916 werd bevorderd tot hoofdarts, vroeg u om toegelaten te worden tot een gevechtseenheid, om zo dicht mogelijk bij de mannen te zijn die u verzorgde en beschermde.

Op 4 november 1917, toen u een gewonde Vlaamse infanterist probeerde te redden die onder het puin van beton vastzat, zag u, de Waalse officier, geen taal, geen rang, geen afkomst. U zag alleen een wapenbroeder, een mens in nood.

Terwijl u zich over hem boog, ontplofte een Duitse torpedo vlakbij u en raakte u dodelijk in uw nek.

Als kind heb ik veel over u gehoord – over uw moed, uw toewijding en uw naastenliefde. Dat is me altijd bijgebleven.

Tot het publiek:

Félix Bastin stierf als een held – een Waal die zonder aarzelen zijn leven gaf om een Vlaming te redden.

Hij rust nu op het kleine militaire kerkhof van Oeren, naast Auguste De Velter, de soldaat die hij probeerde te redden, en 507 andere soldaten.

Félix Bastin is de enige hoge officier die op dit kerkhof begraven ligt, omdat zijn weduwe wou dat hij naast de mannen zou rusten met wie hij had gevochten.

Wat zijn leven ons leert:

Zijn levensloop – van een jongeman van bescheiden komaf tot toegewijd legerarts – belichaamt de opoffering en menselijkheid in het hart van het conflict. Zijn plichtsbesef, toewijding en medeleven hebben zijn ziel gevormd. Moge dit in ieders geheugen gegrift blijven.

Dokter Majoor Bastin stierf voor België, maar hij leefde voor de mensheid. Hij rust nu op Vlaamse bodem, die hij zo moedig verdedigde, verenigd in de dood met de Belgische soldaten en die van andere nationaliteiten met wie hij samen vocht.

Want het is de eenheid die de kracht geeft om te vechten.

Eendracht maakt macht – de macht van ons kleine land.

Tot slot, en voordat we plaats maken voor het volgende lied, laten we even stilstaan bij deze woorden: herinneringen voeden de hoop.

Ik nodig u nu uit om te luisteren naar “Le Temps des cerises” (De tijd van de kersen), als eerbetoon aan Félix Bastin en aan allen die hun leven hebben gegeven voor de vrede.

Pascal Hyde

Achterkleinzoon van Félix Bastin

Vind zijn biografie op : www.bastin.info

